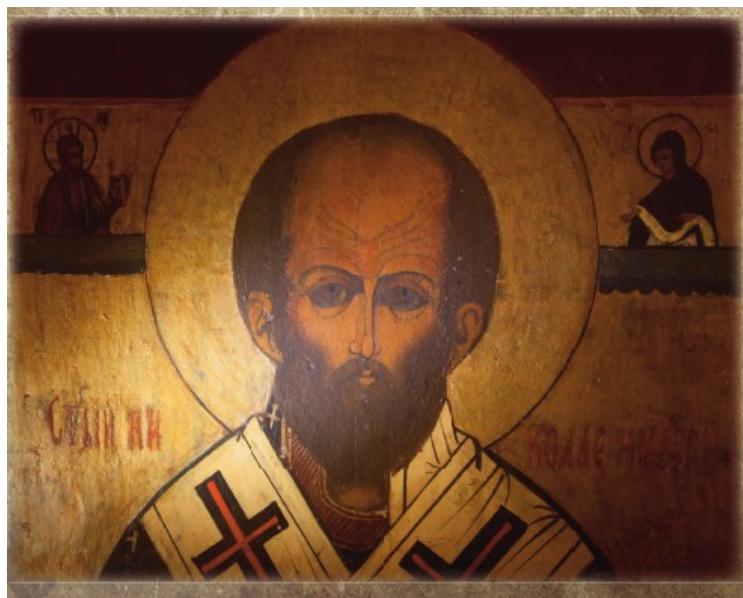

DIE 8 MAII

S. STANISLAI

**PONTIFICIS ET MARTYRIS
POLONIAE PATRONIS**

AD VESPERAS

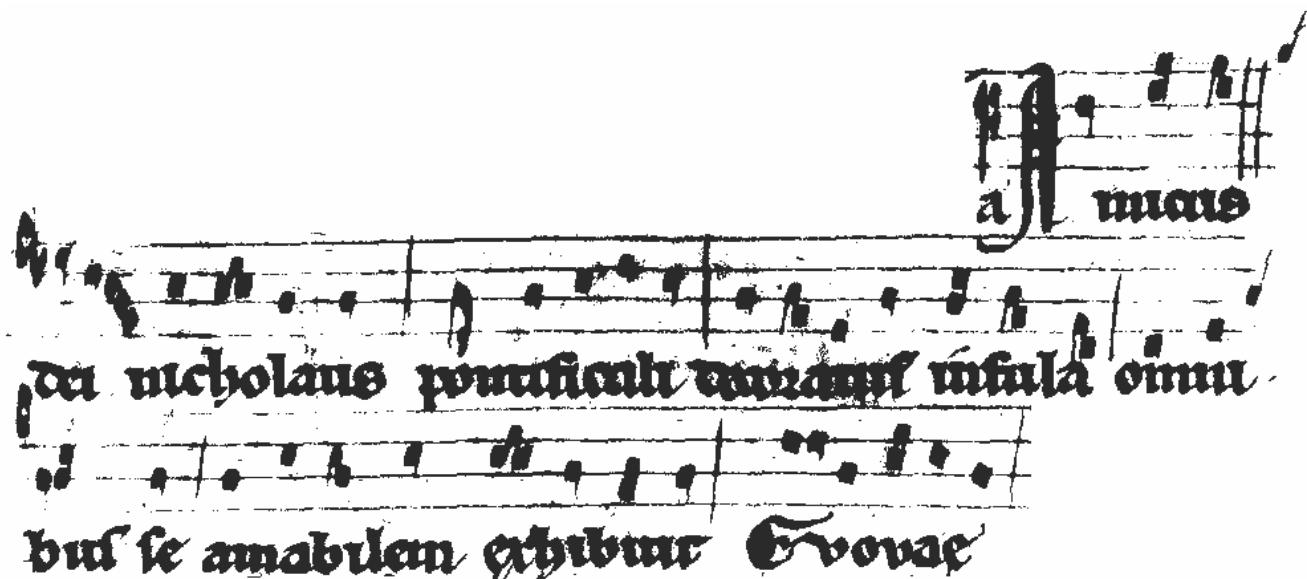

Schola Gregoriana Gedanensis

**Die 6 Decembrii
S. Nicolai
Episcopi et Confessori
Ad I Vesperas**

V.: Deus in adiutorium meum intende.

R.: Dómine, ad adiuvandum me festina. Glória Patri, etc. Alleluia.

Ps. 112

Laudáte púeri Dóminum: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípi- bus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætan- tem.

Glória Patri.

Ps. 116

Laudáte Dóminum ómnes Géntes: * laudáte eum ómnes pópuli.

Quóniam confirmáta est su- per nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ps.145

Lauda, áнима mea Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius et revertéatur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitáções eórum.

Beátus cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † acit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíos, * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ávenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, † Deus tuus, Sion, * in generatióñem et generatióñem.

Ps.146

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda decoráque

laudáto.

Ædificans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritíones eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confesióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ pluviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis qui sperant super misericórdia eius.

Ps.147

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum: * benedíxit fí-
liis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum te-
rræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cínerem spargit.

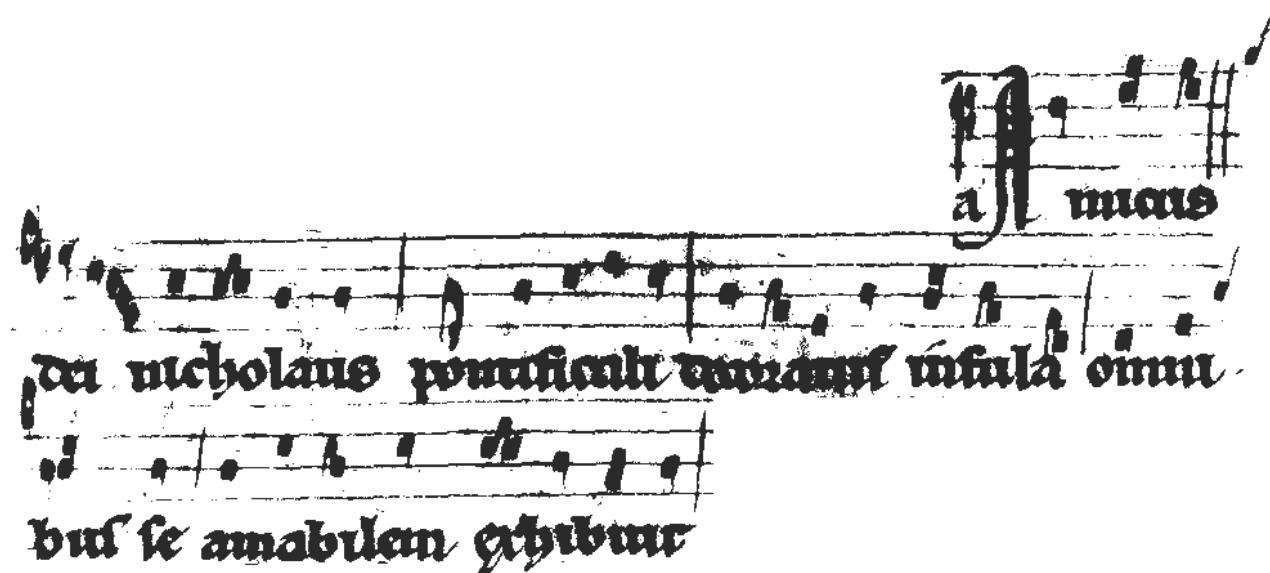
Mittit crystállum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem frigoris

eius quis sustinébit?

Emítte verbum suum et
liquefáciet ea: * flabit spíritus
eius et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum
Iacob: * iustítias et iudícia sua
Israel.

Non fecit táliter omni natió-
ni: * et iudícia sua non manifes-
távit eis.

Capitulum

Eccli. 45

Diléctus Deo et homínibus,
cuius memória in benedi-
ctione est: símilem illum fecit in
glória sanctórum.

Capitulum Eklazjastyk 45, 1-2

Miły Bogu i ludziom,
którego pamiątka jest w
błogosławieństwie. Podobnym
go uczynił świętym w chwale.

The image shows two systems of handwritten musical notation on five-line staves. The notation consists of vertical stems with small horizontal dashes, likely indicating pitch and rhythm. The lyrics are written in a cursive Gothic script below the staves.

System I (Top):

tuam, **C**ommunia Beati cora tumba' mar
more' a lacryma rida' tuis oris una quo buna
fanari vob' et a scandala amplexu recidere
doloris quod' p'p' regredit' ob' d' p'p' regredit' ob' d'
capax' exp'ora' q' u' s' p'p' regredit' ob' d'

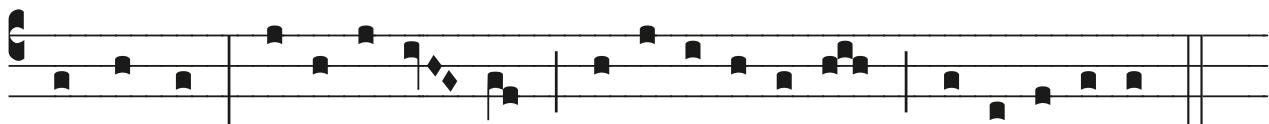
System II (Bottom):

Sancti G'loria' f'no et sp'ru' ill
l'ando' G'c' cap'v' ex'ci' m'g'ol'ans' an'f'

Hymnus VIII

A single staff of handwritten musical notation, likely the beginning of the hymn. It features vertical stems with small horizontal dashes, similar to the notation above. The staff begins with a clef and a key signature.

1. I- ste Conféssor Dómini sacrá-tus, Fes-ta plebscu-ius célèbrat

per orbem, Hódi- e læ- tus méru- it sacré-ta Scàndere cæli.

2. Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Cóporis artus.

3. Ob sacrum cuius méritum, frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

4. Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus hymnum canit hunc libénter:
Ut piis eius prémibus iuvémur,
Omne per ævum.

5. Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, supra cæli résidens ca cùmen,
Tótius mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.

Amen

Versiculus

℣: Iustus germinábit sicut lílum.

℟: Et florébit in ætérmum ante Dóminum.

5

Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes genera-tiones.

Quia fecit mihi magna qui po-tens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progé-

nie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

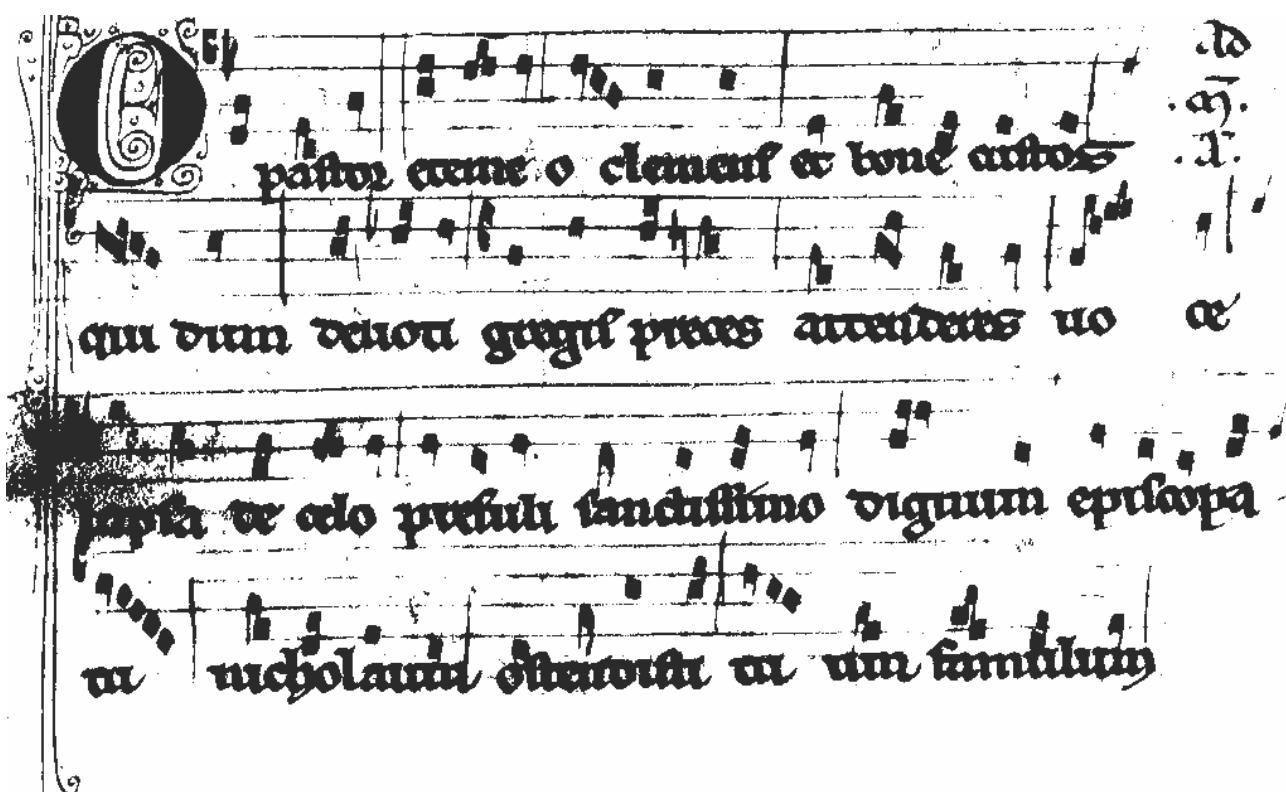
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri.

V: Kyrie eleison.

R: Xpiste eleison. Kyrie eleison.

V: Pater noster *secreto usque*: Et ne nos indúcas in tentatióne.

R: Sed líbera nos a malo.

V: Dóminus vobiscum.

R: Et cum spíritu tuo.

V: Orémus.

Oratio

Deus, qui beátum Nicoláum, Pontíficem tuum, innúmeris decorásti miráculis: tríbue, quæsumus, ut eius méritis et prémieribus a gehénnæ incéndiis

liberémur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti, Deus per ómnia sæcula sæculórum.

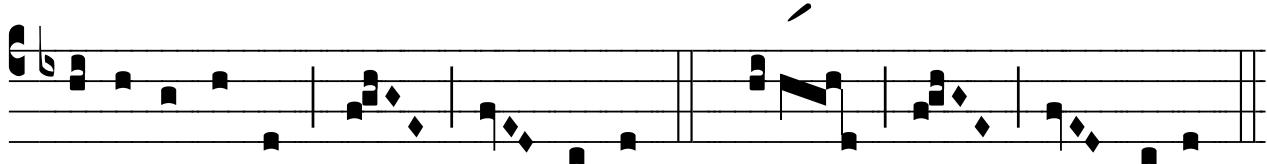
R^g: Amen.

V.: Dóminus vobiscum.

R^g: Et cum spíritu tuo.

V.: Benedíctio Dei omnipoténti: ♫ Patris, ♫ et Fílii, ♫ et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper.

R^g: Amen.

Benedi-cámus Dó-

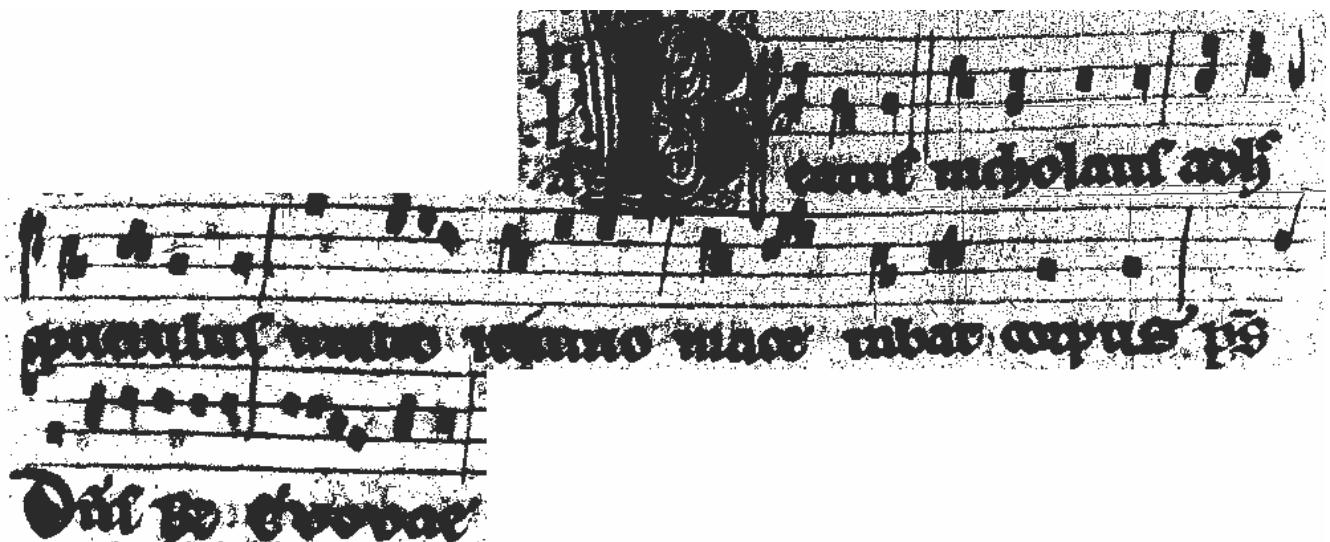
mi-no. R^g De-o

grá- ti- as.

**Die 6 Decembrii
S. Nicolai
Episcopi et Confessori
Ad II Vespertas**

V.: Deus in adiutorium meum intende.

R.: Dómine, ad adiuvandum me festina. Glória Patri, etc. Alleluia.

Ps. 109

Dixit Dóminus Dómino meo *
sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * domináre in
medio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctórum: * ex útero ante lucí-
ferum géri te.

Iurávit Dóminus et non pœ-
nitébit eum: * tu es sacérdos in
ætérnum secúndum órdinem
Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus im-
plébit ruínas: * conquassábit
cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: *
proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Ps.111

Beatus vir qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectorum benedicitur.

Glória et divitiæ in domo eius: * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis: * misericors et miserátor, et iustus.

Iucundus homo qui miseréatur et cōmodat, † dispónet sermónes suos in iudicio: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérrna erit iustus: * ab auditíone mala non timébit.

Parátum cor eius sperare in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit dedit paupéribus: † iustitia eius manet in sæculum sæculi: * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ps.112

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíc-

tum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípi- bus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætántem.

Ps.115

Créddidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro omnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiosa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ

Dirupísti víncula mea: * tibi

sacrificábo hóstiam laudis, et in nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pôpuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui Ierúsalem

Ps.125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convértete Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

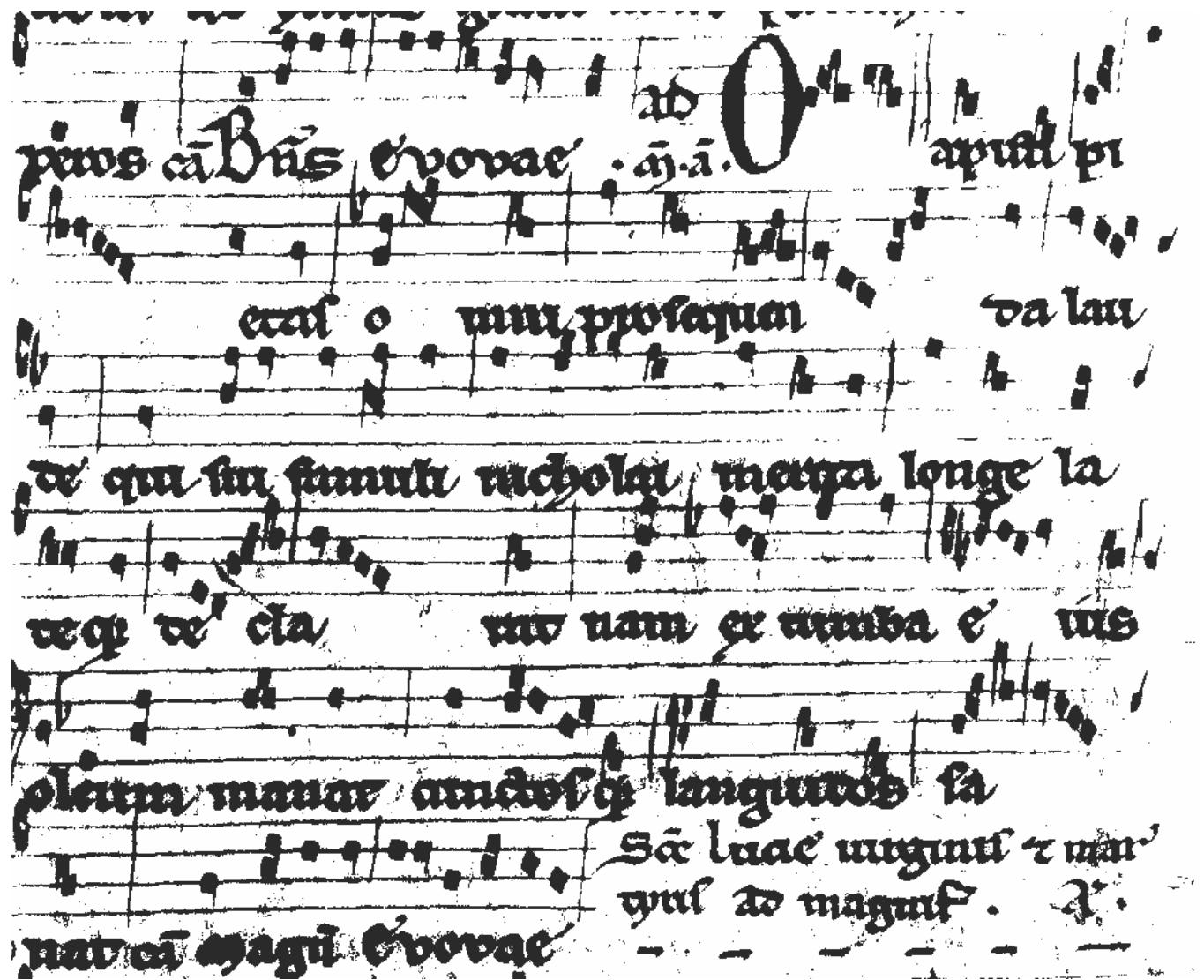
Qui séminant in lácrimis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * portántes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Capitulum, Hymnus & Versiculus ut in I Vesperis.

Canticum Magnificat, Preces & Oratio ut in I Vesperis.

t.: XVIII w.

(Miod.)

I. Krzy - knijmy wszys - cy zgodnymi gło - sa - mi, *
Win - szując so - bie wzajem z niebio-sa - mi, *
Ze się na - ro - dzil mi - ło - ścią prze -
-je - ty, * Mi - ko - laj świę - ty.

2. Wszyscy, którzy się Jemu polecali, * Dziwnej pomocy zawsze doznawali: * Każdy w potrzebie swej był wspomożony * I pocieszony.

3. I my Go także pokorne wzywamy, * A jako dzieci do Ojca wołamy: * Broń nas i ratuj w wszelakiej potrzebie, * Prosimy Ciebie.

4. Przynieś nam z nieba, Mikołaju święty, * Gdy schodzisz do nas dobrocią przeczyty, * Chleba, radości i wszelkich cnót mnóstwo, * Błogosławieństwo.

Krzyknijmy wszyscy, zgodne-mi glo - sa - mi,
Winszu-jąc so - bie wza-jem z niebio-sa - mi :

Że się na - ro - dził mi - ło - ścią prze-je - ty,

Mi - ko - łaj świę - ty.

Ledwie żyć bowiem w pieluszkach poczyna,
Aż zaraz Bogu post ostry zaczyna,
Zachowując go aż do ostatniego,
Skonania swego.

W młodości swojej, marnościami świata
Mężnie pogardza, i wszystkie swe lata
Trawi w naukach, Anielskiej czytości,
I poboźności.

Zmarłych rodziców dobra pozostałe,
Daje ubogim i na Boską chwałę :
A pielgrzymując w świętej Palestynie,
Cudami słynie.

W okręt napowrót z żeglarzami wsiada,
Przyszłą nawałość morską przepowiada :
Lecz za modlitwą jego straszne wały.

Wkrótce ustąpiły.

Panieństwo córek, gdy rodzić ubogi
Myśli zaprzedać, posag w złocie drogi
Okienkiem wrzuca, czystość zachowuje,
 Złą myśl tamuje.

Kapłanem będąc gdy od ludzi stroni,
Bóg mu swym głosem wielce tego bronii,
Iść rozkazuje do Miry Lickiego
 Miasta głównego.

Tam nieznajomy, po śmierci przeszłego
Biskupa, zgodnie z zrządzenia Boskiego,
Od zgromadzenia Biskupów obrany,
 Konsekrowany.

Doskonale się w cnotach rozkrzewiwszy,
Światem i sobą zupełnie wzgardziwszy,
Niezliczonemi cudami uczczony,
 Został wsławiony.

Trzech osądzonych na gardło niesłusznie
Mieszkańców Miry, od stracenia dusznie
Uwalnia, znowu sądzić rozkazuje,
 Złość pokazuje.

Kupca gdzieindziej z zbożem jadącego,
Pieniądz mu dawszy, do miasta swojego
Dziwnie obraca, cieszy ultrapionych,
 Głodem zmorzonych.

Wszyscy którzy się jemu polecali,
Dziwnej pomocy zawsze doznawali :
Każdy w potrzebie swej był wspomożony,
 I pocieszony.

Pełen cnot, cudów, zasług, gorliwości,
Gdy się wybiera do nieba wieczności,
Słyszy wesołe Aniołów śpiewanie,
 Powinszowanie.

Nawet po śmierci w Bar cudami słynie,
Nikt się nie zawiódł na jego przyczynie:
Wszyscy którzy się do niego udają,
 Łaski doznają.

I my cię także pokornie wzywamy,
A jako dzieci do ojca wołamy:
Broń nas i ratuj w wszelakiej potrzebie,
 Prosimy ciebie.

Spraw, byśmy w twoje ślady wstępowali,
Coraz to więcej cnoty przymnażali:
Byśmy za tobą święty Mikołaju,
 Doszli do raju.

Niech będzie Bóg nasz pochwalony w Świętym Mikołaju,
Gdy w wszystkie niebieskie tryumfy do górnego kraju,
 Otwarta droga, kto się do Boga.
Uda przez niego dojdzie wiecznego,
 Portu szczęśliwości.

Wielkimi Patryarcho cudy wsławiony na świecie,
Zdradzieckie widziawszy obłudy w niewinności kwicie;
 Wnet czynisz dobrze, gdy rzucasz szczodrze
Trzy bryły złota, ażeby cnota,
 Jaśniała przed niebem.

Młodzieńcom odebrane życie, niewinność gdy widzi,
Mikołaj przywraca sowicie, tyrana zawstydzi,
 Zrąbanych sztuki, dla swéj nauki,
Prawdziwéj wiary, Bogu ofiary,
 Wolny przystęp czyni.

Kto tylko do jego opieki uda się serdecznie,
Tén nigdy nie zginie na wieki, żyć może bezpiecznie.

Przy jego pieczy w każdej mu rzeczy,
Szkoda się wróci, on zabezpieczy,
Obroni od złego.

Do ciebie chot obrońca wielki, w dobytkach strażnika,
Z ufnością garnie się człek wszelki, sierót miłośniku;
Broń nas każdego przypadku złego,
Którzy do ciebie w każdej potrzebie,
Garniem się sieroty.

Ciebie Bóg obrał za Patrona wszelkiemu ludowi,
Wzywa cię każda świata strona obcy i domowi,
Abyś w ich sprawie pomógł łaskawie,
Stawał w obronie wielki Patronie,
Święty Mikołaju!

V. Módl się za nami Święty Mikołaju Biskupie;
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.
V. Panie wysłuchaj modlitwy nasze:
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się:

Boże! któryś Błogosławionego Mikołaja niezliczonymi wśniawił cudami, daj nam to prosimy Cię pokorne, abyśmy przez jego zasługi i przyczynę od pożarów piekielnych uwolnieni zostali, i w potrzebach naszych żądany ratunek zyskali. Przez Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

Trzy stichiry z wielkiej wieczerni św. Mikołaja, Arcybiskupa w Myrze i Cudotwórcy

Ton 2. Melos halicki według automelonu «Kijimy pochwalnymy».
Adaptacja Andrzeja Protopsalty

1

G F
Ja - ki-miż po-chwal-ny-mi wień - ca - mi u-wień - czy - my Ar-cy-
pas-te - - - rza? - któ-ry, cia-łem w My-rze prze - by - wa-jąc,
du - chem do - się - ga wszyst-kich, szcze-rze go mi-łu-ją -
Un G F
- - - cych; któ - - ry cie-mię-żo-nych jest po - cie - sze - niem,
Un G F C F
i tych, co w nie - do - li, schro - nie - - - niem,
G
święt - to - bli - wo - ści jest wie - żą i wie - rzą - cych ob - roń - - - ca;
G F
przez nie - go wro - - - gów wy - nios - łość o - ba - lił Chry -
G F C D C
- stus, wiel - ką li - tość ma - ją - - - cy.
G F
2 Ja - ki-miż dźwięcz-ny-mi pieś - nia - - mi po-chwa - li - my
Un G F
Ar-cy-pas-te - - - rza? - co świę - to - kradz - two od - trą - - ca,
G F
a świę - to - bli - wość u - mac - - - nia, Koś - - cio - ła prze -
Un G F
wod - - - nik, ob - roń - - - ca wiel - ki i na - u -

